Trolle: stambok

Acc2000/44

Tillkomstår 1798-1860
Digitaliserad år 2020

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

I. L. T.

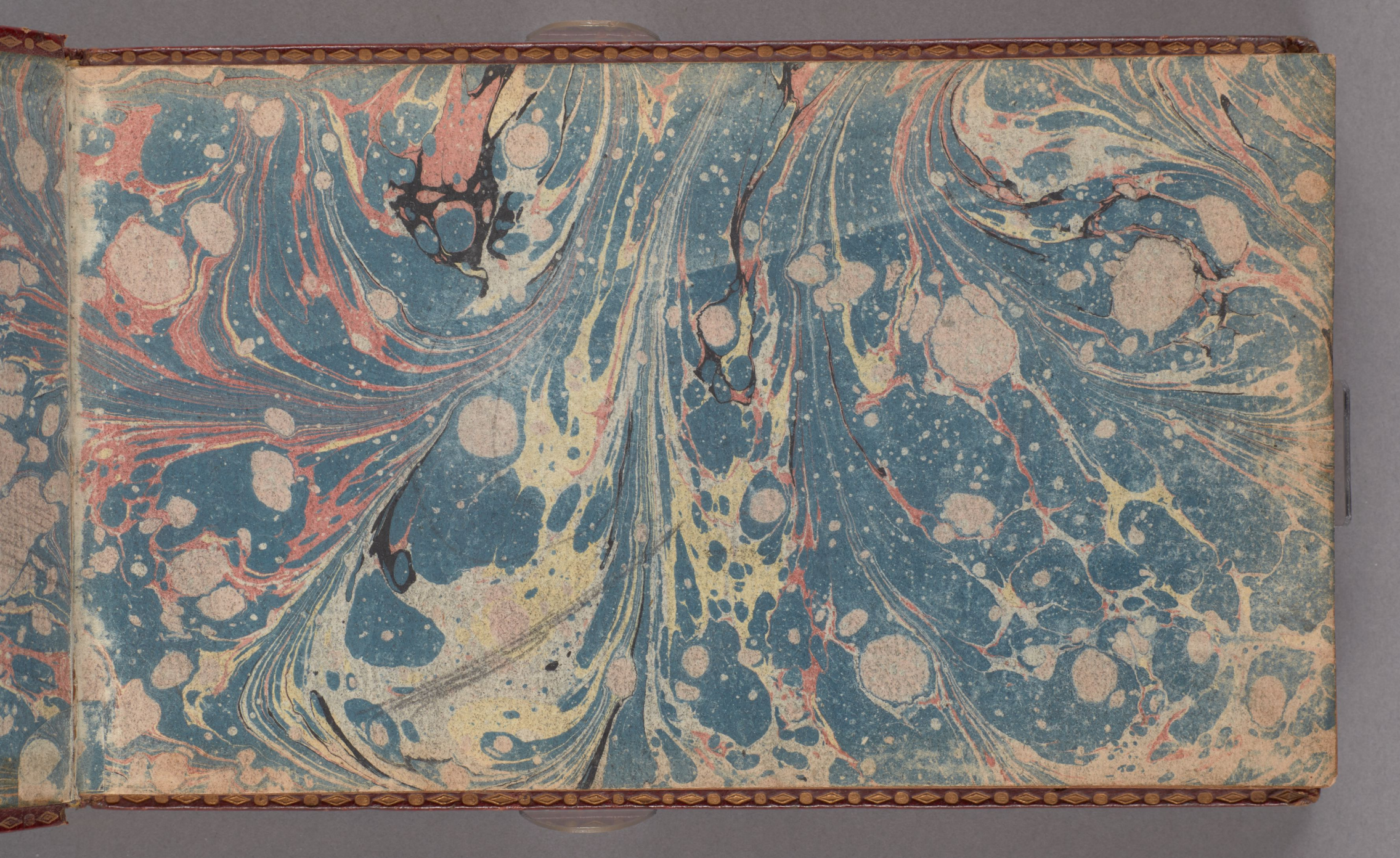

Acc. 2000/44

Kerstin Trolle

1854 den 10 December.

Je n'ai pas le courage de louer en face, ni celles que j'estime ni celles que je meprise — F.H.

J.

Minnen af Lefnadens muntraste dagar!
Wänner och Nöjen mig Skänkta igen!
Trykt under Tidens föräldrande Lagar;
Skall Eder hugkomst hugsvala mig än
Stundom då Saknad i hjertat mig brännen,
Sitter jag bläddrande Namn ifrån Namn,
Trycker i bildningen ömt i min famn
Somliga Utvalda — Älskade Vänner,
Och vid tvartenda jag njuter en tröst,
Minnet af fordna Lycksaliga tider
från hvilkas hugkomster glädjen Sig Sprider
Än lika varm i mit klappande Bröst — H. F. Troller

Minnemal

Se Årans Gud med Lagrens kräns
Tillreds att tapperheten löna;
Vinn den! – ock fen i graciers dans
Gå att din lijessa mirtenkrönas.

Kerstin Trolle.

4.

~~O fin traitera~~

Uti en ålskad moder Hamn

98

Esbo
Le 29 Octobre
1802

Louise Eleonor

10.

Motto Quel besoin plus pressant nous donne la Nature
que de communiquer les chagrins qu'on endure,
de faire partager sa joie et sa douleur
et dans un coeur ami de repandre son coeur,

O när sukande du beder:
Himmel unna mig en Van!
Vet du när du väjer den,
Hvilken lott du dig bereder,
Smärtan eller Sälhetin?
— — — — — — — — —
Vänskap! Himmlarnes förskoning,
Evigt flyd från stoftets flärd!
Vare jag din Sälhet värd,
Utan hopp till en belöning
Som blef jorden ej beskärd!

Stockholm d. 17 46/10 99

C: U: Bergenstrahle

Se ärans Gud med Lagrens krans
tilreds at tapperheten löna:
vinn den! — och sen i Graciers dans
gå at din hjessa mirtenkrona.

H. Kullberg.

Stockh. d. 7. Maj 1798.

Motto: Man mycket lefva kan, fast man ej lefver länge.

14.

Ach! hvad den Man är stor, som blott har Allmänt Väl
Til mål för sitt begär, til medel för sin Ära.
Som nöjd at göra Rätt, och gillas af sin Själ,
Ej Magten fresta kan, ej Bojorna förfära!
Ditt Minne icke då beror
På Kanslan at Du varit stor
Men at Dit Lif, din Död har gagnat Fosterbygden —
Och om Du af Din Samtid glömd
Blir undan Efterwerlden gömd!
Så dör Du redan Krönt af Samwetet och Dygden.

Norrköping d. 10 Junij 1798. Johan Nicol. Lindahl

Consacrer dans l'obscurité,
Ses loisirs à l'étude, à l'amitié sa vie,
Voici des jours dignes d'envie:
Etre cheri vaut mieux qu'être vanté.

Der Mensch brauch nur wenig, und das Wenige nicht lange; bald muss er der Natur den Staub wiedergeben, den die sparsame Natur ihm auf eine Stunde lieh. Eine der schönsten Gaben des Himmels ist es ein unbemerktes, mäßiges und ruhiges Leben führen zu können, Schatten und Licht in der Seele zu ordnen, und die Schönheiten der unverstellten Naturscenen anzulächeln. Es giebt glückliche Augenblicke wo sich die Seele zu ernsthaften Gedanken geneigt fühlt, und die Einsamkeit sucht; dann sammelt sie sich, und schwebt in dem behaglichen Mittelstand zwischen Schwermuth und ausschweifender Fröhlichkeit, zwischen toller Freude und übler Laune; sie überläßt dem gedankenlosen Haufen seine eiteln Wünsche, blickt um sich, lächelt, und kehrt zu sich selbst zurück.

Blott jag äger nog at värja mig för nöden
Och har en Vän at luta till mitt bröst,
På livets dag jag njuter tröst,
Och tröst i skymningen af döden.

Norrköping d. 11 Juni 1798.

Gustava Eleonora Lindahl född Gjörwell

16.

På verldens mörka stig om du vill lycklig vandra
Begär ej af dig sjelf, och mindre utaf andra,
En del fullkomlighet, som din Natur ej tål,
Låt dina sorgers natt vid nöjets skymt förvinna,
Och sök med tålig dygd och slutna ögon hinna
Ett okänt föremål. Gyllenborg.

Medevi d 23 Juni 1798 L. Bergstedt.

Ro, tre Minuter bevnes mig kun her,
Og jeg passable Vers nu skulde skrive?
Selv om man flere Aar mig vilde givne,
Mit Snilla dertil alt for stakket er:
Lev vel, ijnd Museerne, glem mig
en Dame, som de samme Riger ijnder.
Og naar De da paa Livets Vej,
min Svaghed seer, glem mine Sijnder.

Mederi. 96. 28/4 F. L. Hjøst.

Et bello & pace clarum fieri licet.

In memoriam disciplinæ juvenilis & marsvetio-
rum Musarum, quibus Albi hujus possessor
quondam Lincopiæ operatus est, cum voto fe-
licissimi in castris, quæ nunc sequitur, Mar-
tis, Ciceronianum hocce effatum adposuit

ad Acidulas Medevienses
d. XXV Jun. MDCCXCVIII.

J. Lindblom
Ep. Linc.

Happy the Man whose wishes, and care, in his paternal-
bound, contend, to bread his native air, in his own ground
The Wood in Summer gives him shade in Winter fire -

Pope -

I vänskap ljuft min hela tid förflutit
med vänner språka var min hvardagsro-
men- öde- grymt Du denna sällhet brutit
och lemnat mig försagd i enslighet att bo.
Och nyss den första vän mig böd ett ömt farvät
Ditt minne- BROR- mitt hjerta sårar
Ej någån mera fins som roa kan min själ
min enda tröst är: tårar- tårar-

Den 25 augusti 1802 J: E: Trolle

Den gör för sin person wäl bäst, som wet att gå
med tålamod mot sina öden:
de varda kommande ändå;
och för sitt namn i eftertiden
oändligt väl gör äfven den,
som låter sjelfwa gerningen
så dra försorg om pyramiden. – Silfverstolpe.

Den 25 augt. 1802.

Matth. Grolle

Säll den, som med hjertats röst
reser dygden, som will luta
den, som i ett hårdt bröst
wet hugsvalelse att njuta,
och kan sjelf med wälust njuta
kanslan utaf andras tröst.

Dz 25 augusti 1802

Anna Brita Nordell,

Motto:

-- Njut lifvet, glöm dess qval, tro ej at sällheten
Blott skänktes vårt begär at skimra och försvinna,
Ty på din bana ledd af Vishet och af Dygd
Skall du det sökta målet hinna
Och äga himlar här i plågors födslobygd.

Ja Freundschaft! – Quell erhabner Triebe,
Dir folgen ist der Menschheit Glück.
Du hast die Süßigkeit der Liebe,
Nur ihre Qvaalen hast du nicht.

Vreta kloster d. 12 Junii 1798.

Jacob Ek.

Motto. En Mausolè får den som Verldens frid förspör,
Det är åt Dygden blott som tårarne föräras.

Lycklig den, hvars lefnad flyter
Bäckens lugna bölja lik;
Och fast lyckans ynnest tryter
Är af egna Dygder rik. —

Lycklig den, som oredd lyder
När hans sista timma slår
Och hvars graf en Blomma pryder
Fästnad af en ömhet tår.

Medevi den 15. Junii 1798.

A. J. Trolle.

Då stormen brusar kring den Hjessa,
Då dundrets moln de viggar hvässa,
Som uti blixten störta ned:
Trots dunder, storm och blixt, kän då den hjufva lycka
At få en ledig vän emot ditt hjerta trycka,
Och med ett tacksamt bröst Den Evige tilbed.

Grythyttehäd d. 22 Julii 1798. Jonas Fr. Trolle.

- - - Och vänskaps fordens tröst, på forden var att finna,
Hvars skuld i dagen ställs, hvars offer ingen ser, - - - -

Leopold.

Plus inconstant que l'onde et le nuage
Le temps s'enfuit: pourquoi le regretter?
Malgré sa pente volage
Qui le force à nous quitter
C'est être sage
D'en profiter.
Goutons-en les douceurs!
Et si la vie est un passage
Sur ce passage
Au moins semons de fleurs.

Johan M: Ehrenhoff.

Stockholm den 21 Septembre 1798.

Virtue alone is happiness below,
The only point, where human bliss stands still.

Pope.

N. L. Sjöberg.

Inbillning! endast du förliufvar våra dagar.
Ej våra villors famn, du all vår sällhet gör.
Då ungdom lifvar oss, då åldren oss försvagar
Din trollningskraft oss lika mägtigt för.

Carin

Stockholm den 3 October
1798.

Hvila gaf naturen åt den trötte,
Munterheten åt en arbetsam,
Men åt den, som endast nojen skötte,
Matthet, ledsnad, orkloshet och skam.

Syster Sigrid Trolle

Carlskrona den 11 April
1855

Det är en tröst i lifvets smerta
at åga en förtrolig vänn
Det är en himmel för et Kjerta
at veta sig förtjena Dänn

Medevi d. 28. Junij 1798.

K. C. Thennet

Tiden och förändringen [illegible] på ett [illegible]
hjerta

Denna blomma plockades ochsa den 13
och pressades den 14 Juni 1860

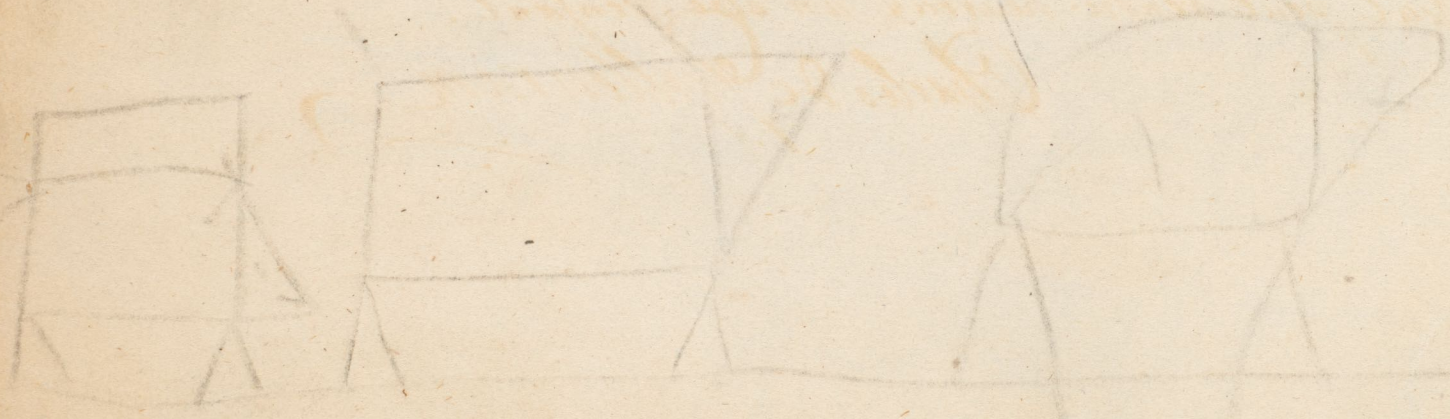

Je distingue dans ce qu'on appelle honneur, celui qui se tire de l'opinion publique, et celui qui derive de l'estime de soi même. Le premier consiste en vains prejugés plus mobiles qu'une onde agitée; le second a sa base dans les verités eternelles de la morale. — L'honneur du monde peut être avantageux à la fortune; mais il ne pénétre point dans l'ame, et n'influe en rien sur le vrai bonheur. L'honneur veritable, au contraire, en forme l'essence, par ce qu'on ne trouve qu'en lui ce sentiment permanent de satisfaction interieure qui seul peut rendre heureux un être pensant.

Charles de Pylleuram

Stockholm le 23 Octobre 1799.

Thack.y
9. Sep

Fortuna volubilis errat: Ovidius

n. Wn.

Dans la retraite, Ami, le bonheur t'attend;
C'est là que le Génie s'eleve & s'etend;
Là, regne avec la paix l'independance altiere;
Là, notre Ame à nous seuls appartient toute entiere.
Cette Ame, ce rayon de la Divinité,
Dans le calme des sens médite en liberté,
Sonde ses profondeurs, cherche au fond d'elle même
Les trésors qu'en son sein cacha l'Etre suprême;
Oui: pour t'amuser dans la Campagne rude,
Que la tendre Amitié charme ta Solitude!

le 5me de Mai 1803 N. Westrin.

60. Til behagelig Erindring af Opholdet i Medevid paa Reisen fra Kiöbenhavn til Trondhiem. d. 15de Juny 1798

J. Hornemann
ob: Lieut

Rien n'est beau que le vrai.
Le vrai seul est aimable

à Stockholm
le 12 Sept 1800.

August Strogl.

Chacun se dit Ami; mais fou qui s'y repose:
Le nom en est commun, mais très-rare est la chose.

Stockholm den 4 December 1798

G: A: Pauchén

Finspång d: 19 September
år 1800.
S:N — A:L:E.

I mitt fosterlands försvar
skall jag sätta all min ära
och om jag det skyddat har
Sjelfva orättvisan bära
Nöjd at i mitt hjerta nära
Kännslan at jag Dygdig var.

G.W.T.

Stockholm d: 6/7 1799.

Pompé var sjutton år då han de Parther slog,
Den tjena kan sin kung är redan gammal nog

Björsby i Nyland D:o 5 Augti 1803. G. W. Schwerin

Æquam memento rebus in arduis
Servare mentem. Hor.

Love and Friendship are the only blessings of Life.

Åbo d. 1 Nov. 1861. N. P. Hulthin.

blommster dafter mot himlen
opp.

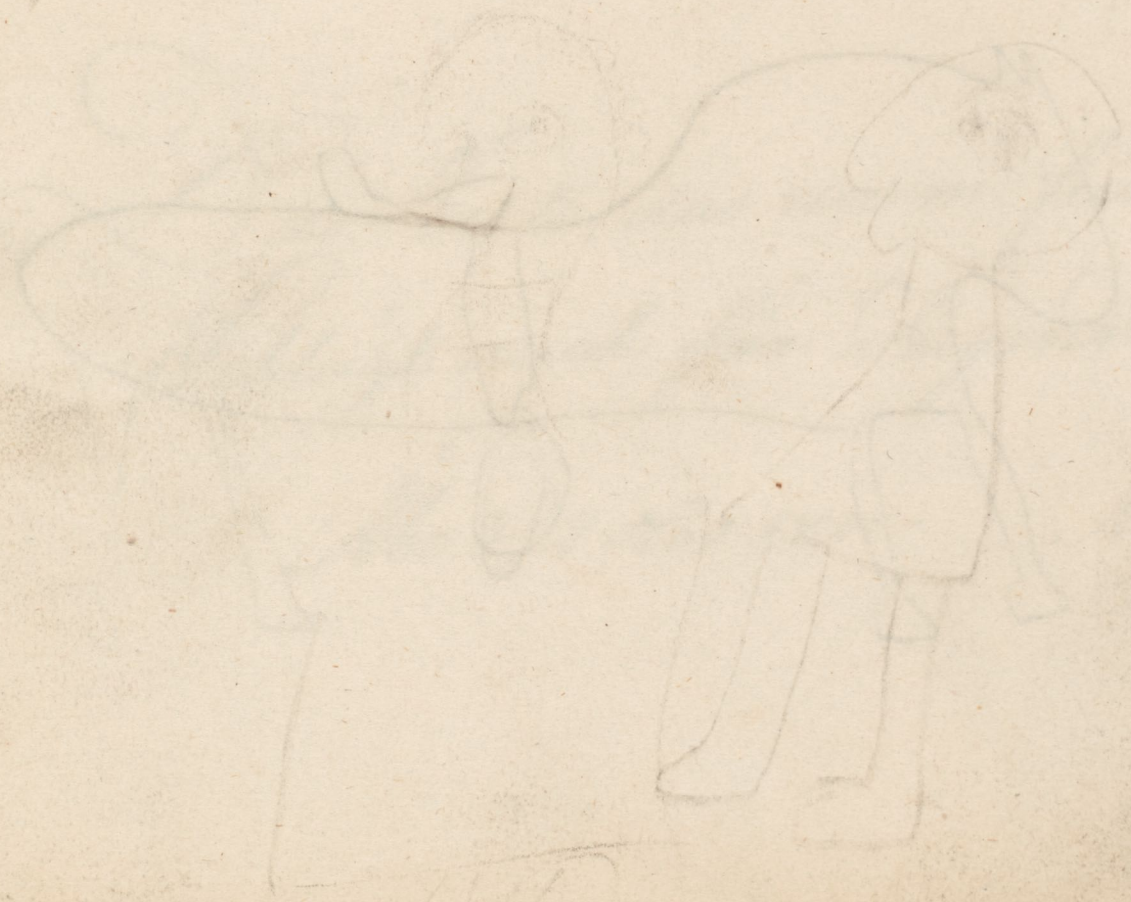

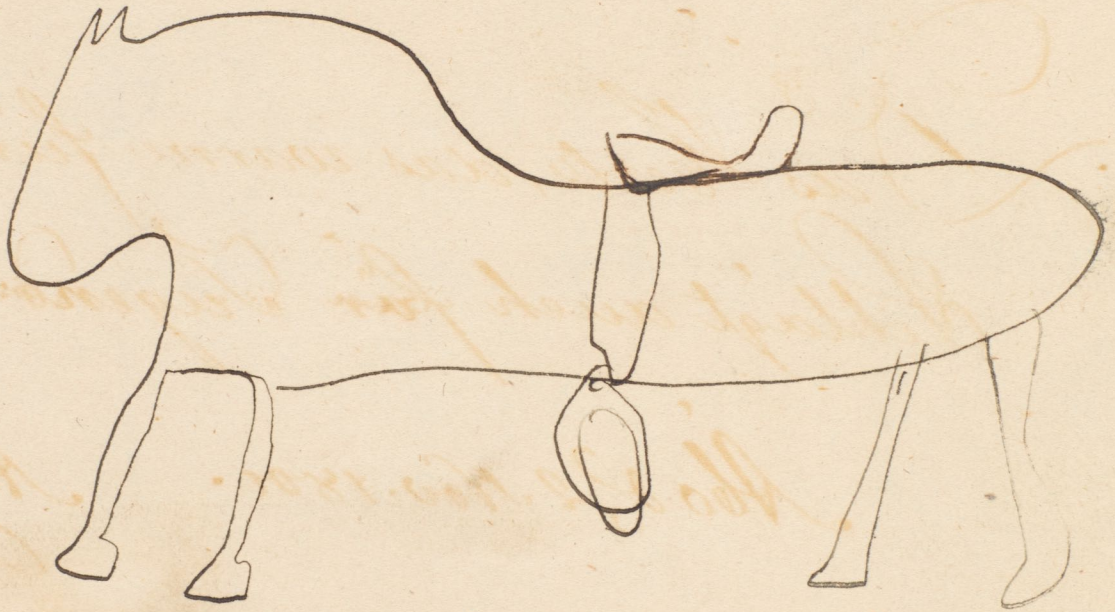

Das Herz, das warm für Freundschaft
Schlägt
Schlägt auch für Tugend warm.
Anonc

Åbo d. 2 Nov. 1801. Ax. Joh. Lindblom

I min barndoms Sälla dar
Jag med Deg den Vänskaps knutet,
Som då tiderne förflutit,
Evigt – Evigt Skall bli qvar.

Rök d. 24. augusti.
1802.

Gerta.

86.

80

88.

En stor och ädel själ, som är i visheet rik,
Förändring ser i allt, men blir sig altid lik!

Odensnäs d: 10. Nov. 1800.

A. F.

== Wänskap! Du hvars helga Lagar
Lugnet i mit hjerta gjöt
Då du i bekymrens dagar
dem och mig i famnen slöt:
Endast där kan man förglömma
Lifvets mödor och besvär,
Ömma Sjelf och låta Ömma
Säg hvad mera himmelskt är?

Om i moln min framtid höljes
Skingras den af wänskaps band
Om af motgång jag förföljes

Ah! Leviens seduisante Esperance
Ah! Leviens ranimer tous mes feux
de l'Amour supportons la souffrance
Tant qu'on aime on n'est pas malheureux :/:

Toi qui perde un Amant si sensible
Ne crains rien de son coeur genereux
Te hair ce seroit trop poenible

Troublier est encore plus affreux :/:

JDSr: le 30 Octobre 1801.

Lättas de af denna hand:
Om mit bröst af Suckar, wäller
Samlas de utaf En Vän
Om den tår mit öga fäller
Skördad blir af Ömzeten

Bort i Vänskaps ljufwa Sköte
Skall jag glad ur bullret fly
Där i rätta Vänners möte,
Skall ej zopens larm mig brij - - - -

d. 30 October 1801.

Wälg allid ut den Ro, som minsta saknad gör
I sinnets gimna skick ni nöjet soka bör.
C: S: C:

Odensnäs d: 10 Novemb: 1800

Kallad att på detta blad
Först en rad, bland edra vänner skr.
skrifva,
Bör jag då ej vara glad.

Kan jag nånsin, lyckligare blifva.

Kerstin

Trolle

O! när du till himlen beder
Himmel anna mig en van
vet du när du väljer den
hvilken lott du dig bereder
Smärtan eller sällheten

Syster Sigrid Trolle
Carlskrona den 13/3 1856

Denna blomma plockades ochsa den 13 Juni
och pressades den 14 Juni 1860

Denna blomma pressades d. 14 Juni 1860
och plockades d. 13 Juni på Werkö ~~[illegible]~~

Tu ne cede malis, Sed contra audentior ito.

Virg.

In memoriam

Amici
Nathan

Mense Augusti 1802.

A qui la vertu ne manque point,
les amis ne manqueront jamais.

Le 24 augustin.
1802.

Fredrique Charlotte.

Vivre sans peine, n'est pas un état d'homme, vivre ainsi, c'est être mort, celui qui pourroit tout sans être Dieu seroit une misérable créature; il seroit privé du plaisir de desirer, toute autre privation seroit plus supportable.

La Nuit entre le 26. & 27 Octobre 1800.

Philip Schwerin

Glad dig af Lifvet uti Dina Ungdoms år
Och njut utaf nöjet Alt hvad du förmår.

G.W. Schwerin

Stockholm d. 24 Octobr 1800 —

Lustig gelebt, und Seelig gestorben,
heist dem Teufel die Rechnung verdorben

Stockholm d. 17ten September 1802. H. von Wachenhusen

Chanson
de la jeune Rose.

La jeune Rose
Embleme du plaisir
La jeune Rose
vient de s'épanouir
au souffle du Zephir,
mais la timide Rose
sitôt qu'elle est eclose
ne tient plus a grande chose
au souffle du Zephir
Adieu la Rose } 3 fois.

2e Couplet

Rien qu'une Rose
mais c'est un joli Rien
Bouton de Rose
placé vous scavez bien -/ bis.
Que n'est-ce pas ma main,
qui caresse la Rose
nouvellement éclose,
puis tente, et puis dispose
de quoi donc mais d'un rien
de quoi donc mais d'un rien } bis
Mais d'une Rose.

3e Coupl;

N'est pas la mienne
Qu'attend un tel bonheur

N'est pas la mienne
qui fixera la fleur: } bis
Je n'eus qu'un tendre coeur
et j'en porte la peine } bis.
Loin de mon inhumaine
Je chante encore ma chaine
Et mon refreine pleurer; } bis
N'est pas la mienne.

Choisi le 10 Juillet 1800.

B. Gr:

Je ne sais qu'un plus grand bien, c'est la moderation des desirs.

Savoir jouir de ce qu'on a,
Ne rien souhaiter au de là,
Ne craindre en ses procés l'argent
ni la cabale,
Un bon Livre, un ami, voila le
vrai bonheur;
La moderation du coeur
est la pierre Philosophale.

Heureux, qui peut être assuré
De disposer de son coeur a son gré;
Mais plus heureux celui
qui dans sa Solitude,
Sans desirs, Sans inquietude,
Se console d'être ignore.

Steingärd d. 30 Juin 1803.

Carl Wilh. Nordell

1798.

I. L. T.